

nozāres ražošanas kvotām un paredzēto maksimālo piegāžu pieprasījumus cukura rafinācijas uzņēmumos saskaņā ar preferenciāliem ievēdumiem;

- par 11. panta 2. punktu Padomes 2001. gada 19. jūnija Regulā (EK) Nr. 1260/2001 par cukura tirgu kopīgo organizāciju;
- par 1. pantu Komisijas 2002. gada 30. septembra Regulā (EK) Nr. 1745/2002, ar ko 2002./2003. tirdzniecības gadam samazina garantēto daudzumu saskaņā ar cukura nozāres ražošanas kvotām un paredzēto maksimālo piegāžu pieprasījumus cukura rafinācijas uzņēmumos saskaņā ar preferenciāliem ievēdumiem, un
- par 1. pantu Komisijas 2003. gada 30. septembra Regulā (EK) Nr. 1739/2003, ar ko 2003./2004. tirdzniecības gadam samazina garantēto daudzumu saskaņā ar cukura nozāres ražošanas kvotām un paredzēto maksimālo piegāžu pieprasījumus cukura rafinācijas uzņēmumos saskaņā ar preferenciāliem ievēdumiem.

Tātad šāda persona, ceļot prasību saskaņā ar valsts tiesībām, var norādīt uz šo tiesību normu prettiesiskumu, lai gan attiecībā uz minētajām tiesību normām tā EKL 230. pantā paredzētajā termiņā nav cēlusi Kopienas tiesās prasību atcelt tiesību aktu;

- 2) izskatot otro uzdoto jautājumu, nav konstatēts neviens apstākļi, kas negatīvi ietekmētu Regulas Nr. 1785/81 24. panta 2. punkta, Regulas Nr. 2038/1999 27. panta 3. punkta, Regulas Nr. 2073/2000 1. panta, Regulas Nr. 1260/2001 11. panta 2. punkta, Regulas Nr. 1745/2002 1. panta un Regulas Nr. 1739/2003 1. panta spēkā esamību.

(¹) OV C 36, 11.2.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2007. gada 8. martā (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Thomson Multimedia Sales Europe* (C-447/05), *Vestel France* (C-448/05)/*Administration des douanes et droits indirects*

(Lieta C-447/05 un C-448/05) (¹)

(Kopienas Muitas kodekss — Piemērošanas pasākumi — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 11. pielikums — Preces nepreferenciāla izcelsme — Televīzijas uztvērēji — Būtiskas apstrādes vai pārstrādes jēdziens — Pievienotās vērtības kritērijs — Spēkā esamība)

(2007/C 95/17)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris.

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Thomson Multimedia Sales Europe* (C-447/05), *Vestel France* (C-448/05)

Atbildētāja: *Administration des douanes et droits indirects*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Cour d'appel de Paris* — Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, 11. pielikuma spēkā esamība — Preces nepreferenciālas izcelsmes noteikšanas kritērijs — Polijā ražoti televīzijas uztvērēji, kuru katodstaru lampu, kas veido 42,43 % no uztvērēju cenas, izcelsmes valsts ir Koreja

Rezolutīvā daļa

uzdoto jautājumu izvērtēšana nav sniegusi nevienu faktu, kas varētu ietekmēt apstrīdēto Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, Kombinētajā nomenklatūrā ietvertu noteikumu, kas minēti 11. pielikuma tabulas 3. ailes 8528. pozīcijā, spēkā esamību.

(¹) OV C 48, 25.2.2006.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2007. gada 8. martā (*Finanzgericht des Landes Brandenburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Gerlach und Co. mbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)*

(Lieta C-44/06) (¹)

(Muitas savienība — Kopienas tranzīts — Pierādījums par tranzīta darījuma likumību vai par vietu, kur izdarīts pārkāpums — Trīs mēnešu termiņš — Termiņa noteikšana pēc lēmuma par ievēdmuitas nodokļa piedziņu)

(2007/C 95/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Gerlach und Co. mbH*

Atbildētājs: *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Komisijas 1987. gada 27. marta Regulas (EEK) Nr. 1062/87, ar ko paredz noteikumus par to, kā piemērot Kopienas tranzīta režīmu, kā arī par šā režīma vienkāršošanas pasākumiem (OV L 107, 22.4.1987., 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 1990. gada 29. maija Regulu (EEK) Nr. 1429/90 (OV L 137, 21. lpp.), 11.a panta 2. punkta interpretācija — Pārkāpums vai nelikumība Kopienas ārējā tranzīta procedūrā (T1) — Termiņa pārkāpuma vai nelikumības izdarīšanas vietas pierādījumu iesniegšanai norāde — Sniegšana pārsūdzības procesā, tas ir, pēc maksājuma piedziņas lēmuma

Rezolutīvā daļa:

11.a panta 2. punkts Komisijas 1987. gada 27. marta Regulā (EEK) Nr. 1062/87 par Kopienas tranzīta procedūras īstenošanas noteikumiem un šās procedūras vienkāršojumiem, kas grozīta ar Komisijas 1990. gada 29. maija Regulu (EEK) Nr. 1429/90, ir jāinterpretē tādejādi, ka dalībvalsts, kurai pieder nosūtītāja muitas iestāde, nevar piešķirt atbildīgajam principālam trīs mēnešu termiņu, lai iesniegtu pierādījumu par tranzīta darījuma likumīgumu vai par nodarījuma vai pārkāpuma faktiskās izdarīšanas vietu, pēc tam, kad ir pieņemts lēmums uzsākt ievadmuitas nodokļa piedziņu, sūdzības izskatīšanas procedūras laikā, kas ir uzsākta pret šo lēmumu.

(¹) OV C 86, 8.4.2006.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2007. gada 8. martā (*Finanzgericht des Landes Brandenburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Campina GmbH & Co.*, iepriekš *TUFFI Campina emzett GmbH/Hauptzollamt Frankfurt (Oder)*

(Lieta C-45/06) (¹)

(Piens un piena produkti — Papildmaksājums — Necīgs termiņa nokavējums par ikgadējās deklarācijas paziņošanu — Finansiāla sankcija — Regula (EEK) Nr. 536/93, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1001/98 — 3. panta 2. punkta otrā daļa — Regula (EK) Nr. 1392/2001 — 5. panta 3. punkts — Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 — 2. panta 2. punkta otrais teikums — Vieglāka soda atpakaļejoša spēka princips)

(2007/C 95/19)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Campina GmbH & Co.*, iepriekš *TUFFI Campina emzett GmbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Finanzgericht des Landes Brandenburg* — Komisijas 1993. gada 9. marta Regulas (EEK) Nr. 536/93, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus papildmaksājuma piemērošanai pienam un piena produktiem (OV L 57, 12. lpp.), kas grozīta ar Regulu Nr. 1001/98 (OV L 142, 22. lpp.), 3. panta 2. punkta otrās daļas spēkā esamība — Sods par termiņa neievērošanu par individuālo ražotāju deklarāciju ikgadējo paziņošanu — Termiņa necīgs nokavējums — Samērīguma princips

Rezolutīvā daļa:

Valsts tiesai ir jāievēro saudzīgāka soda piemērošanas atpakaļejoša spēka princips, uzliekot sodu par rīcību, kas neatbilst Kopienas tiesiskajā regulējumā ietvertajām tiesību normām.

Attiecībā uz tādu noteikta termiņa necīgu nokavējumu kā šajā lietā Komisijas 2001. gada 9. jūlija Regulas (EK) Nr. 1392/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 3950/92, ar kuru ievieš papildmaksājumus pienam un piena produktiem, 5. panta 3. punktā paredzētā finansiālo sankciju sistēma ir saudzīgāka par sistēmu, kas paredzēta Komisijas 1993. gada 9. marta Regulas (EEK) Nr. 536/93, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus papildmaksājuma piemērošanai pienam un piena produktiem, kas grozīta ar Komisijas 1998. gada 13. maija Regulu (EK) Nr. 1001/98, 3. panta 2. punkta otrās daļas pirmajā ievilkumā.

(¹) OV C 154, 1.7.2006.

Tiesas (sestā palāta) spriedums 2007. gada 1. martā — Eiropas Kopienas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-139/06) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2002/96/EK un Direktīva 2003/108/EK — Atkritumi — Elektriskās un elektroniskās iekārtas)

(2007/C 95/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienas Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis un D. Lawunmi)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvis — V. Jackson)